

Sa faciada tenit un'efetu móviu gràtzias a unu giogu de bicus e intraduras, de prenas e isbuidus, de línias deretas e furriadas e fintzas istruturas iscasciadas. A is ladus acabbat ciata e in sa parti de mesu ammostat una istrutura a tímpanu spórgiu. Cuatru mesu-colonnas cun trancafilus iónicus pratzint su prospetu in verticali, faendi innodidai su portali de linna e sa fentana in forma de perra de luna apitzus.

Su campanili s'agatat a ladu de manca de s'edifitziu. S'abertura innui funt is campanas est caraterizau de fentanas a arcu a bicu tundu.

Sa crésia allogat unus cantu ogetus sacrus de prata bellus meda: arregodaus una gruxi in istili góticu, una làntia de su séculu XVIII ispiraus a is modellus barcellonesus, e una naixedda de su 1603, totus òperas de artesanus sardus.

Progetu finantziau cun su dinai de sa Regione Autònoma de Sardigna cunformas a sa L. 482/99 e a sa L.R. 22/2018.

Progetu gràficu a incuru de s'Ufitziu Lìngua Sarda de Serrenti

Fotografias bogadas de su giassu internet "Beni Ecclesiastici in Web" e de su giassu "La mia Sardegna".

*Crésia Biada Vírghini
Immaculada de Serrenti*

Sa Paròchia de Serrenti, dedicada a sa Biada Vírghini Immaculada, s'agatat in su tzentru istòricu de sa bidda e dd'ant fabbricada in formas gòticas-aragonesas in su séculu XIV. A cuss'ora, cumenti est inditau in is àutus de s'abbísita pastorali de su 16 Friaxu 1589, fiat intitulada a Santa Maria e dedicada a s'Immaculada Cuncetzioni. In is primus annus de su séculu XVIII a sa crésia parrochiali, chi a su costau teniat su campanili cuadrangulari cun tzimbóriu decorau cun una guarnissa istuvionada, dd'ant fatu trabballus importantis de restàuru chi nd'ant cambiau sa bisura e dd'ant fata torrai a aberri iscéti in su 1725. In su 1905 sa crésia at tentu dannus po mori de su fogu chi fiat partiu de sa sagristia e at abbruxau totus is alàscias, is paramentus sacrus e otu stàtuas de linna. Giai chi is dannus lassaus de su fogu a s'istrutura de sa crésia non ddus iant aconciaus luegus, in is annus '30 de su séculu passau, nd'est arrutu su campanili chi nd'at isciarroucau sa

faciada puru, sa fonti batisimali e su munitzìpiu chi fiat ananti. De is campanas originàrias de su campanili si nd'est sarvada una iscéti, cussa de su 1669, chi tenit iscurpias in basciurilievu s'Immaculada, su Santugristu e Sant'Antoni de Pàdova, e is àteras duas ddas ant iscalladas e torradas a fai. Unus cant'annus a pustis iant torrau a fai sa faciada puru chi at pigau is formas neoclàssicas de oi e no tenit prus nudda de sa figura originària. Aintrus, sa crésia est a pranta a gruxi latina cun bóvida a carrada pratzia in tres navadas e cun ses capellas lateralis, duas postas in is bratzus de su transetu e is àteras cuatro duas in dónnia ladu de sa navada de mesu. Su tzimbóriu s'agatat innui s'ingruxant is bratzus. Su presbitériu, prus artu cunfrontu a totu s'àula, cumentzat cun un'arcu trionfali a bicu acutzu e est postu a làcanas de una barandilla de màrmuri.

